NOORD-BRABANDER.

Dicere, potanda, Quid vetat? HORATIUS.

NOMMER 18. 's BOSCH. DONDERDAG, 10 FEBRUARIJ 1831.

Polen.

WARSCHAU, 27 *January*.

In de zitting van den rijksdag van den 26 is, uit hoofde er geene uitzigt meer is op schikkingen met den Keizer van Rusland, door middel van onderhandeling, besloten, om de poolsche natie te ontslaan van haar onderdanen pligt jegens Keizer *Nicolaas* en over de kroon van Polen op eene andere wijze te beschikken.

[illegible] generaal *Chlopicki*, tot verantwoording te roepen, daar hij in zijne briefwisseling met den grootvorst *Konstantyn*, en den Keizer, de onafhankelijkheid van Polen niet gehandhaafd, maar zich uitgelaten heeft, het opperbewind alleen op [illegible] zich te willen, ten einde wanorde en buitensporigheden [illegible]

Duitschland.

AKEN, 3 *February*.

De Belgen hebben zich wel eenigzins van Maastricht verwijderd, maar houden die vesting in hunne tegenwoordige positie steeds ingesloten. Alleen de brievenpost tusschen Aken en Maastricht is hersteld. De generaal *Mellinet* geeft openlijk te kennen, dat zoodanige berenning hier strijdig is met het besluit der mogendheden omtrent het deblokkeren van Maastricht.

Frankrijk.

PARIJS, 1 *February*.

De graaf *de Celles* heeft de eer gehad bij den Koning toegelaten te worden.

— Terwijl de minister van oorlog steeds werkzaam is, om onze armee op eenen ontzagverwekkenden voet te brengen, is ook de minister van marine ijverig bezig om de zeemagt aanzienlijk te maken. Wij hebben reeds in zee of zeilvaardig 19 fregatten, 14 korvetten, 35 brikken, 27 lastschepen en 19 kleinere, waaronder 5 stoomschepen. Die magt kan in weinig tijds door zes linieschepen, vijf groote fregatten, twee korvetten en verscheidene brikken versterkt worden. Wij hebben derhalve krachts genoeg, om desnoods alle zeemogendheden van het vaste land het hoofd te bieden.

— De Koning heeft de sterkte van de regimenten infanterie van linie bepaald. Ieder regiment zal bestaan uit vier bataljons, en 3620 onderofficieren en soldaten sterk zijn. Elk bataljon zal uit 895 man bestaan.

— Te Lijon zijn reeds 300 arbeiders bezig aan de nieuwe vestingwerken, die aldaar zullen aangelegd worden.

Aan de redactie van de *Gazette de France* is de volgende brief gezonden:

»Mijn Heer de redacteur!

»Ik verzoek UEd. om in het eerst volgend nommer van uw geacht dagblad de volgende nota te willen plaatsen, welke ik insgelijks aan de andere dagbladen gezonden heb.

»Ik heb de eer te zijn enz,

»DENEUX,

»Parijs, 29 Januarij 1831. »*Vroedmeester van H. K. H. Mevrouw de Hertogin van Berry.*

»*Aan den redacteur!*

»Sedert eenige maanden hebben lage prulschrijvers zich niet geschaamd leugen op leugen te stapelen, ten einde de wettigheid van geboorte van Z. K. H. Mgr. den hertog van Bordeaux in twijfel te doen trekken. Hoe veel belang ik ook bij dit geschil hebben moge, heb ik echter gemeend niet te moeten antwoorden aan ellendelingen, die alleen bij lasteringen leven, en die, ongetwijfeld, over hunne eerloosheid bloozen en zich onder den dekmantel van onbekendheid verbergen. Thans, nu een afgevaardigde, zelfs in het midden der kamer, het gewaagd heeft die lasteringen te herhalen, mag ik niet meer zwijgen. Een paar woorden zullen voor mijn antwoord genoeg zijn. Het is voorzeker niet in het belang der thans op den troon van Frankrijk geplaatste dynastie, om met geheimzinnigheid te omgeven de substitutie van een kind, welke aan het rijk zoo veel bekommering aanbragt en eene misdaad te verdonkeren, die alleen tegen Frankrijk begaan was. Indien dat gebeurd is [illegible] waarvoor de eerbaarheid niet zou schroomen. [illegible] onderscheidene vrouwen [illegible] van Mad. [illegible] de hertogin [illegible] en onder [illegible] vergeleken te worden.

»DENEUX.»

Een ander dagblad meldt, dat het hof van Holyrood de hertogin van Berry tot regentes van Frankrijk heeft benoemd, en dat de heer *de Chateaubriand* in plaats van den hertog van Damas tot gouverneur van den hertog van Bordeaux [illegible]

Belgie.

BRUSSEL, 3 *February*.

Vervolg der zitting van den 3 February.

In de zitting van heden is de beraadslaging over de keus van eenen Koning voortgezet. De heer *Rouillé* (van Henegouwen) verklaarde zich voor den hertog van Leuchtenberg, de heer *Frison* (van Henegouwen) voor den hertog van Nemours, de heer *Davignon* (van Luik) insgelijks. De heer *Werbrouk Pieters* (van Antwerpen) voor prins *Karel Theodorus Maximiliaan Augustus* van Beijeren. De heer *Rodenbach* (van West-Vlaanderen) voor den hertog van Leuchtenberg, de heer *van de Weyer* voor den hertog van Nemours. De heer *van Meenen* (van Leuven) verklaarde zich voor den hertog van Leuchtenberg, de heer *Charles Rogier* voor den hertog van Nemours. De heer *Pelichy* (van West-Vlaanderen) voor den aartshertog *Karel* van Oostenrijk, de markies *de Rhodes* (van Gent) voor den hertog van Leuchtenberg, de heer *Felix de Merode* (van Maastricht) voor den hertog van Nemours, de heer *de la Haye* (van Gent) insgelijks. De heer *Claes* (van Antwerpen) verklaarde zich voor den hertog van Leuchtenberg. De heer *J. Goethals* voor den hertog van Nemours, de heer *Raikem* voor den hertog van Leuchtenberg, de heer *Gendebien*, de vader, (van Bergen) voor den hertog van Nemours, de heer *Deleurz* voor den aartshertog *Karel*, de heer *Duval de Beaulieu* (van Bergen) voor den hertog van Nemours, de heer *Jacques* (van Luxemburg) voor den hertog van Leuchtenberg, de heer *Bergeyck* (van St. Nicolaas) voor den aartshertog *Karel*, de heer *Ferd. Meeus* (van Brussel) voor den hertog van Nemours, de heeren *de Nef* (van Antwerpen), *Hip. Vilain XIIII*, en *Thonas* (van Luxemburg) insgelijks, de heer *Legrelle* (van Antwerpen) voor den aartshertog *Karel*, de heer *Ons* voor den hertog van Nemours, de heer *Dubois* (van Antwerpen) voor den aartshertog *Karel*, de heer *Tieken de Terhove* (van Limburg) voor den hertog van Nemours.

Van den 4.

In de zitting van het congres van gisteren, heeft de heer *van de Weyer* den volgenden brief van den franschen minister van buitenlandsche zaken, aan den heer *Bresson* geschreven, medegedeeld: »Mijnheer, indien gij, gelijk ik hoop, van het protocol van den 20 januarij nog geene kennis aan het congres gegeven hebt, zult gij u tegen deze mededeeling verzetten, vermits het fransche gouvernement er niet in toegestemd heeft. Hetzelve verlangt, dat, in de zaak der schuld en der grenzen alleen de beide partijen optreden en geene tusschenkomst toegelaten worde.

»(*Geteekend*) HORACE SEBASTIANI.»

De heer *Devaux* vroeg aan den heer *van de Weyer*, of de engelsche ambassadeur te Brussel geraadpleegd was over de keus van het opperhoofd van den staat, en inzonderheid over de kandidaatschappen van den hertog van Nemours en den hertog van Leuchtenberg. De heer *van de Weyer* geantwoordde, dat hij daaromtrent geene *officiele* mededeeling had ontvangen; en dat, zoo lord *Ponsonby* ons iets had mede te deelen, hij het zeker schriftelijk zou gedaan hebben; dat geene mededeeling van hem ontvangen was.

De heer [illegible] van het diplomatiek comité, gaf te kennen, dat de heer *Bresson* hem gezegd had, dat lord *Ponsonby* ontkende aan iemand, wie hij ook was, gezegd te hebben, dat, zoo de hertog van Nemours Koning wierd, hij Belgie zou verlaten, en dat, zoo de hertog van Leuchtenberg wierd verkozen, dezelve door de Mogendheden zou erkend worden.

Vervolgens werd de beraadslaging over de verkiezing van eenen Koning voortgezet. De heer *d'Asemburg* verklaarde zich voor den hertog van Nemours. De heer *de Gerlache* verklaarde er zich tegen. Indien hij verkozen wierd, zeide hij, zou Belgie binnen twee jaren met Frankrijk vereenigd worden. De heer *Barthelemy* verklaarde zich voor den hertog van Nemours; de heer *Forgeur* insgelijks. Van de tribunen werd weder *leve de hertog van Nemours!* geroepen.

Daarop werd de beraadslaging gesloten.

Bij het lot werden de stemopnemers benoemd.

Daar zijn [illegible] leden ingeschreven. De heer *Nothomb* roept achtervolgens de leden op, die hunne briefjes aan den president gaan brengen.

Na de afroeping der namen, worden de briefjes geteld. Daar zijn er 191. De stemmen zijn aldus verdeeld: de hertog van Nemours 89 stemmen; de hertog van Leuchtenberg 67; prins *Karel* 35. Men gaat over tot eene tweede stemming, daar geen der kandidaten de meerderheid van 101 stem bekomen heeft. De namen worden weder afgeroepen. Daar zijn 192 leden tegenwoordig. De president maakt den uitslag der stemming bekend. De hertog van Nemours heeft 97 stemmen bekomen; de hertog van Leuchtenberg 74; prins *Karel* van Oostenrijk 21.

De president leest met luider stem het decreet van het congres, waarbij LODEWIJK KAREL VAN ORLEANS, HERTOG VAN NEMOURS tot Koning van Belgie wordt uitgeroepen.

Er wordt in de zaal geroepen *leve de hertog van Nemours! leve de Koning! leve het congres! leve de president!*

— Terstond na de verkiezing van den hertog *de Nemours* heeft het provisioneel gouvernement van Belgie de navolgende proclamatie uitgevaardigd:

MEDEBURGERS!

"Het *nationaal congres* heeft, in deszelfs plegtige zitting van heden, LOUIS CHARLES PHILIPPE D'ORLEANS, HERTOG VAN NEMOURS, TOT KONING DER BELGEN geproclameerd.

"Alzoo vestigt zich *onze roemrijke revolutie*. Leve de hertog VAN NEMOURS, KONING DER BELGEN!"

(Get.) Baron *van der Linden d'Hoogvorst*, graaf *Felix de Merode*, *Ch. Rogier*, *Alex. Gendebien*, *Sylvain van de Weyer*, *F. de Coppin*.

Van den 5.

De gouverneur van Zuid-Braband heeft uitgevaardigd de volgende

CIRCULAIRE aan de burgemeesters der steden en gemeenten dier provincie.

Mijne heeren!

De wenschen van alle goede burgers zijn vervuld! het nationaal congres heeft den hertog van Nemours, zoon des Konings van Frankrijk, tot den troon van Belgie geroepen.

Laten wij elkander geluk wenschen met deze beslissing, welke ons uit den provisionelen staat trekt, en de onafhankelijkheid en het aanstaande geluk van ons schoon vaderland definitievelijk verzekert, een doel voor hetwelk de Belgen zulke groote opofferingen en zulke edele pogingen gedaan hebben.

Uwe vaderlandsliefde zal u de behoefte te kennen geven, om spoedig uwe onderhoorigen te berigten, dat de keus van onzen souverein verrigt is: deze onwaardeerlijke weldaad kan niet te spoedig den volke bekend gemaakt worden, welke, zonder twijfel, door uitboezeming van liefdebetuigingen, onze politieke wedergeboorte en onze definitieve herstelling in den rang der volken zullen begroeten. Dat volk heeft genoegzaam bewezen, dat eeuwen van slavernij, het gevoel van onafhankelijkheid en van nationaliteit niet hebben uitgewischt, dat zoo zeer aan de oude kunne des belgischen volks en het karakter van dapperheid, dat de geschiedenis hetzelve toegekend heeft, en dat het nageslacht bevestigt, eigen is.

Uitverkorenen des volks, gij bezit duizend middelen, om het de talooze voordeelen te doen gevoelen van de keuze, welke uwe vertegenwoordigers gedaan hebben, en zult die bezigen! Daar zullen misschien nog eenige geringe opofferingen noodig zijn, maar dewijl wij de haven naderen, zullen deze zonder morren geschieden door hen, die het bevestigen onzer onafhankelijkheid en het ten einde brengen onze revolutie ter harte gaat.

Ontvang, enz.

— In de zitting van het congres van den 4, stelde de president voor, om het volk van Brussel te bedanken voor het verwonderlijk gedrag, dat het gedurende de moeijelijke dagen, welke verloopen zijn, heeft gehouden. De heer *Barthelemy* stelde hetzelfde voor ten aanzien der burgerwacht. Beide voorstellen werden met algemeene stemmen aangenomen.

De heer *de Brouckere* had den vorigen dag voorgesteld, om eene commissie te benoemen, welke naar Parijs gezonden zou worden. Thans opende zich eene nieuwe discussie, om te weten uit hoe vele leden deze commissie bestaan zou. Het getal daarvan op tien bepaald zijnde, werden daartoe benoemd: de heeren *F. de Merode*, *d'Aerschot*, *Gendebien* de vader, *Ch. le Hon*, *Ch. de Brouckere*, *Marlet*, *Boucqueau de Villeraie*, *Barthelemy*, *de Rodes* en de president *M. Surlet de Chokier*.

Deze commissie, belast met de belgische kroon op eene plegtige wijze den hertog van Nemours te gaan aanbieden, zal ten spoedigste vertrekken.

De president aangemerkt hebbende, dat het nu dringend noodzakelijk geworden was, om ten spoedigste de constitutie aan te nemen, werden de deliberatiën over dezelve voortgezet.

— Heden middag ten 3 ure, werd de benoeming van den hertog van Nemours tot Koning van Belgie, door het lossen van 101 kanonschoten, bekend gemaakt. Hij is door eene meerderheid van 22 stemmen door het congres als zoodanig aangenomen.

GENT, [illegible] *February.*

Dezen nacht had men een oranjevlag bij de vischmarkt geheschen, welke in den morgen weder afgehaald werd.

Tegen 12 ure op den middag, is hier, van Brugge komende, na de Brugsche poort te hebben overweldigd, binnengetrokken de kompagnie van *Ernst Gregoire*, met wapenen en bagage, 300 à 400 man sterk onder het geroep van, leve de prins van Oranje! aan het hoofd bevond zich zekeren *De Bast*. Zij trokken terstond naar het hotel van het gouvernement en maakten er zich meester van. De pompiers stelden zich te weer; drie kanonschoten met schroot en een pelotonvuur werden op de menigte gelost; onder de gevangenen noemt men den aanvoerder *De Bast*. De overigen namen de vlugt.

Een rapport van den generaal *Duvivier* aan den commissaris-generaal van oorlog, houdt onder anderen in, dat de troep van *Gregoire*, 400 man sterk, na de wacht van de Bruggesche poort te hebben overrompeld, in drie partijen de eene naar het gouvernements hotel, eene andere naar het Stadhuis en de derde voor de bureaux van den generaal *Duvivier* zich posteerden. Terwijl de pompiers in het gevecht waren, stelde de generaal *Duvivier* in de cazerne zich aan het hoofd van het eerste bataillon brusselsche jagers. De generaal *Wauthier* trok naar de citadel, om die te verzekeren en met een bataillon en twee stukken geschut, de beweging van den generaal [illegible] te komen ondersteunen. De troep van *Gregoire* is daarop verstrooid, sommigen zijn gevangen genomen. *Gregoire* is met 150 man naar Brugge afgetrokken, de kapitein *de Bast* is gekwetst geworden en daarop gevangen genomen. De generaal *Duvivier* prijst den geest der bevolking.

Het *Journal des Flandres* zegt aangaande de onlusten in Gent: Overal verzamelen zich volkshoopen, op alle punten der stad. Men zegt dat een franschman, een chef van vrijwilligers, aan het hoofd van een bataillon den prins van Oranje proclameert. De pompiers en jagers verzamelen zich, wij hooren de fusillade, de pompiers hebben vier stukken geschut. De hoop groeit aan. *Duvivier* begeeft zich naar de brugsche poort, men hoort in de verte schieten, een gekwetst officier wordt weggevoerd.

De kolonel *Ernst Gregoire* en de kapitein *Bast* begaven zich naar het hôtel van het gouvernement. *Gregoire* vervoegde zich bij den gouverneur, eischende dat hij den prins van Oranje zou proclameren of zijne demissie geven. *M. de Lambrecht Cortenbach* antwoordde weigerend op die opeisching. De fusillade nam daarop een aanvang; vijf sneuvelden er op de binnenplaats. De kapitein *de Bast*, na zwaar gewond te zijn, is door den kommandant *van de Paele* aan het volk ontrukt en in een der zalen van het gouvernement gebragt.

Van den 4.

In ons hospitaal bevinden zich een groot getal gekwetsten; in het burgerlijke zijn er alleen 14, meestal jagers en eenige inwoners, die de onvoorzigtigheid gehad hebben het gevecht te veel nabij te komen. In het militair hospitaal zijn nog 10 meestal zwaar gekwetste jagers en pompiers.

De kapitein *Ernest Gregoire* is te Eecloo gevangen genomen; hij had een rijtuig gevraagd om naar de fransche grenzen te vlugten, de burgemeester en de kommandant der burgerwacht hebben veel tot zijne arrestatie toegebragt. Gisteren morgen is hij met eenige anderen door de gendarmerie hier binnen gevoerd. De kapitein *de Bast* is aan de gevolgen zijner wonden gisteren gestorven.

Onze stad is sedert rustig gebleven; een lijkdienst is gevierd geworden, voor den gesneuvelden pompier. De *Catholique* wil eene inschrijving openen, welker opbrengst aan eere-wapenen voor het corps pompiers zou besteed worden.

ANTWERPEN, 5 *February*.

Heden morgen tegen 10 ure, deed zich eene verschrikkelijke uitbarsting hooren.

Een der kanonneerbooten, die zich op de reede voor anker bevond, werd, door het slechte weder, tegen den oever bij het fort Laurent gedreven. Zoodra men van de stad haren nood ontwaarde, begaf zich eene menigte werklieden naar de plaats, benevens een detachement van de compagnie van *de Gotter* en vele burgerwachten; zij klommen terstond op de kannonneerboot om, volgens het zeggen van het *Journal d'Anvers*, de equipaadje in den nood hulp te bieden, maar, zoo als wij met zekerheid vernomen hebben, om zich van de boot meester te maken, en de manschap gevangen te nemen; reeds waren zij, in menigte op het verdek geklommen, de hollandsche vlag van boven neer gehaald en met voeten getreden, toen eensklaps de boot met een donderend geluid opsprong en in de lucht vloog. De moedige en welberaden kommandant der boot, zijnde de luitenant *van Speyk*, geen middel ziende om eervol zich met de zijnen te redden en de boot te behouden, was onder een voorwendsel, naar beneden gegaan en had met een pistoolschot het kruid in brand gestoken. Al de Belgen met de equipage zijn gesneuveld of zwaar gewond geworden; hun getal wordt door het *Journal d'Anvers* op ongeveer 20 begroot. De ontploffing heeft op de ijzeren brug, die de beide bassins van een scheidt, een stuk geschut der boot geworpen; een ander is op de batterij St. Laurent geworpen. Achttien gekwetsten zijn in het burgerlijk hospitaal te Antwerpen binnen gebragt, onder dezen bevinden zich, ook de stuurman der boot, *Marinus van der Velde*, en de zeilmaker *Peter Poesteman*.

Eergisteren is een ander ongeval eenen soldaten overkomen, dat noodlottige gevolgen had kunnen hebben. 18 soldaten van eene vergiftigende soep gebruikt hebbende, die in een koperen ketel was gekookt, waren bijna er aan gestorven, doch zijn door geneeskundige hulp weder bijgebragt.

Nederlanden.

TWEEDE KAMER DER STATEN-GENERAAL.

Zitting van maandag den 7 february.

Omstreeks één uur wordt de vergadering geopend.

De voorzitter geeft te kennen, dat de leden niet in genoegzamen getalle zijn, om eenig besluit te nemen, maar dat zulks niet zal verhinderen, dat er mededeeling gedaan worde zoo van de aanteekeningen der laatste openbare zitting, en der zittingen met geslotene deuren, waarin beraadslaagd is over het antwoord op de mededeelingen, van wege den Koning ontvangen, als van het verslag der commissie, welke met het overbrengen van dat antwoord aan Z. M. is belast geweest.

De griffier leest dien ten gevolge de aanteekeningen van het verhandelde in de openbare zitting van 31 januarij, en in de zittingen met geslotene deuren, van 31 januarij en 1, 2, 3, februarij, uit welke laatste blijkt, dat, nadat het ontwerp van antwoord, in gevolge den wensch van sommige leden, eenige wijzigingen had ondergaan, hetzelve met 29 tegen 18 stemmen is aangenomen. De heer van *Sytzama* had in de aanteekeningen van de zitting van den 3, doen inlasschen, dat hij tegen het antwoord had gestemd.

Wordt gelezen eene boodschap van de eerste kamer, inhoudende, dat zij zich met het door de tweede kamer aangenomen antwoord op de mededeelingen, van wege Z. M., heeft vereenigd.

Het adres is van den volgenden inhoud:

Sire!

Het is doordrongen van een diep gevoel van gehechtheid aan het vaderland, van getrouwheid aan den Vorst, die het regeert, en van hunne dure verpligting om ook in hunne betrekking mede te werken ter handhaving van de eer en onafhankelijkheid des rijks, dat de staten-generaal, in de buitengewone oogenblikken, den troon eerbiedig naderen, oordeelende, dat zij, na de gewigtige hun gedane mededeelingen, voor het volk, door hen vertegenwoordigd, en voor gansch Europa, moeten openleggen de gevoelens, die hen bezielen; opdat de plegtige uitdrukking daarvan moge strekken ten bewijze der eensgezindheid, welke tusschen het nederlandsche volk en zijnen Koning duurzaam bestaat, en opdat de stem ook van dat volk, bij de woelingen van anderen, moge wegen in de schaal der europesche staatkunde.

Onder de gebeurtenissen toch der laatst verloopen maanden, die het staatsgebouw op zijne grondvesten deden schudden, heeft Noord-Nederland een schouwspel zijner waardig opgeleverd. Terwijl zich in de zuidelijke gewesten een doldriftige omwentelinggeest vertoonde en deze, daardoor als tot verbijstering gebragt, zich zonder regt of reden geweldadig losscheurden, schaarde de bevolking der noordelijke, het ware vrijheidsgenot van de losbandigheid onderscheidende, zich eenparig onder de banier van orde en wet. Terwijl elders ook de jeugd door eene valsche geestdrift wordt weggesleept, gordden de kweekelingen onzer hooge scholen de wapenen aan, ter handhaving van het regtmatig gezag, en niet alleen onze jongelingen, de bloem der natie, maar mannen van allen rang en stand sluiten zich ter afwending van het uit het zuiden dreigend gevaar, aan onze trouwe en dappere land- en zeemagt en onze van alle zijden toegesnelde schutterijen aan. Allen (hunnen moed en ijver zal eenmaal de geschiedenis regt doen wedervaren) ziet men eendragtig op de roepstem van Uwe Majesteit leven en vermogen aanbieden tot behoud van het nationale bestaan en ter verdediging van den vaderlandschen grond.

Billijk had men mogen verwachten dat dit schouwspel in tegenstelling van den belgischen opstand, zoo al niet overal de menigte, althans de europesche regeringen van het roekelooze en baldadige van dien opstand, welke zonder eenige verschoonende aanleiding is uitgebarsten, zoude hebben kunnen overtuigen.

Geenszins scheen men daarentegen zich te kunnen voorstellen, dat zoodanige afval bij de Mogendheden onverschillig niet alleen zouden worden aangezien, maar ook erkenning en steun erlangen. Bezwaarlijk is het alsnog voor ons deze staatkunde, op een beginsel van niet-tusschenkomst gebouwd, met het regt der volken overeen te brengen.

De van wege Uwe Majesteit ons gedane mededeelingen, nopens den loop der onderhandelingen te Londen, moesten mitsdien bij ons een pijnlijk gevoel doen ontstaan, toen wij daarin zulk eene strekking vermeenden te ontwaren.

Wij zagen daaruit, dat door Uwe Majesteit de tusschenkomst der Mogendheden, als onderteekenaars der traktaten van Parijs en Weenen, alleen was ingeroepen tot demping van den opstand, en dat hoogstdezelve was toegetreden tot eene wapenschorsing, waarbij het grondgebied van den staat der vereenigde Nederlanden werd gehandhaafd.

Wij deelen in de smart, welke de beschikkingen der gevolmagtigden bij Uwe Majesteit hebben verwekt; want hoezeer, noch de staten-generaal, noch het volk, dat zij vertegenwoordigen, eene hereeniging met de zuidelijke gewesten verlangen, maar integendeel eene geheele afscheiding hun denkbeeld en begeerte is, zijn zij van oordeel, dat de erkenning der belgische onafhankelijkheid uitdrukkelijk behoort gepaard te gaan met het vaststellen van billijke voorwaarden, opzigtelijk de schadeloosstelling voor gedane opofferingen, de zekerheid en onafhankelijkheid van het voormalig grondgebied der vereenigde Nederlanden, daaronder begrepen de bezittingen van den staat buiten Europa, de splitsing en vereffening der schuld, en de waarborgende regeling van alle wederzijdsche aangelegenheden.

De staten-generaal, Sire! alzoo instemmende met Uwer Majesteits gevoelens, huldigen de wijze, waarop dezelve waardiglijk zijn uitgedrukt bij hoogstdezelfs ons medegedeelde verklaringen, wier slotsom is: *afscheiding van Belgie met beding van billijke voorwaarden.*

Doch, Sire! zal dit doel bereikt worden, dan moeten de nog bezeten waarborgen en onderpanden, wier behoud daartoe strekken kan, thans vooral, met kracht worden vastgehouden; wij bedoelen geene toerustingen tot herovering van Belgie, maar wij verlangen de handhaving onzer eigene grenzen, zoo wel als van onze militaire stellingen, deste noodiger tegen eenen vijand, bij wien de stem der Mogendheden geene genoegzame kracht schijnt te bezitten, om zijne stroopbenden in toom te houden of de banden onzer wederregtelijk nog gevangen gehouden krijgslieden te doen slaken.

Daartoe vertrouwen wij op de deswege mede door Uwe Majesteit gedane verklaringen, zoo wel omtrent hoogstdezelfs tot nu toe gehoudene handelwijze, als omtrent die, welke het gevolg zou kunnen worden der niet-nakoming van gelijktijdig opgelegde verpligtingen.

Het is dan ook met welgevallen, dat wij de laatste mededeeling hebben ontvangen, van wege Uwe Majesteit ons gedaan; wij vleijen ons, dat daardoor de spoedige vaststelling van billijke hoofdvoorwaarden zal worden bevorderd. Daarbij toch heeft de natie een dringend belang, opdat, gelijk zij reeds het onschuldig slagtoffer der aan haar door den afval berokkende rampen is geweest, zij niet aan verliezen worde blootgesteld, die het openbaar crediet en het volksbestaan in de toekomst zouden ondermijnen, en aan de regtmatige schuldeischers van het rijk den noodlottigsten slag toebrengen.

Na aldus, Sire! aan de behoefte voldaan te hebben, welke wij gevoelden, om met rondborstigheid ons over deze hooge aangelegenheden te uiten, vinden wij ons niet minder gedrongen, om aan Uwe Majesteit onze dankbetuiging over te brengen voor de toegezegde zorg ten aanzien der voor te dragen regeling onzer eigene staatshuishouding en der wijzigingen in de grondwet gevorderd.

Ja, Sire! zullen de vereenigde Nederlanden, als voorheen eenen afzonderlijken staat uitmakende, uitzigt kunnen hebben op het behoud van hun onafhankelijk bestaan; zullen hunne ingezetenen mogen hopen op bloei en welvaart, bij vereffening en vergoeding der geleden schaden; zal de staat aan zijne verbindtenissen kunnen blijven voldoen, dan moet niet alleen, ter verkrijging en bepaling van regtmatige voorwaarden, naar buiten alles worden aangewend; maar onze inwendige staatshuishou-

ding behoort die wijzigingen te ondergaan, welke, bij vereenvoudiging, tevens groote bezuinigingen mogelijk maken, zonder eenige der waarborgen, tot verzekering der openbare vrijheden die 's lands welbegrepen belang vereischt, te krenken. Buiten de waarborgen toch kan geene regering duurzaam orde en rust bewaren. De staten-generaal, zien de van wege Uwe Majesteit aangekondigde voordragt van wet, daartoe betrekkelijk, met verlangen te gemoet; zij zullen dan met kalmte en naauwgezetheid beoordeelen, hoedanig het beginsel der ministeriele verantwoordelijkheid en de verdere wijzigingen, welke de omstandigheden mogten vorderen en de ervaring aanraden, in onze grondwet, overeenkomstig haren milden geest, te maken, zonder kunnen en moeten worden gevestigd, en op de wijze bij die grondwet zelve voorgeschreven tot stand gebragt.

Sire! ook wij gevoelen al het gewigt en het drukkende der moeijelijke omstandigheden waarin wij gewikkeld zijn, al het grievende en onverdiende der rampen, die ons treffen; maar wanneer wij daarbij opmerken den geest van eensgezindheid, van orde, van edelmoedige zelfsopoffering, welke de Nederlandsche natie bezielt, en de veerkracht en blijken van vaderlandsliefde, die zij ten toon spreidt, dan wanhopen wij niet, maar meer en meer wordt onze ijver aangevuurd, om, in het voetspoor onzer vaderen, in het vertrouwen op de hulp des Almagtigen, met volharding voort te gaan, en om, onder het loeijen der stormen, aan Europa en de beschaafde wereld het bewijs te geven, wat eenstemmigheid en ware vrijheidsliefde, eerbied voor en gehechtheid aan het wettig gezag, moed en inspanning van krachten, vermogen, en hoe de Nederlandsche natie, bij afschuw van oproer en geweld, voor de onafhankelijkheid van haar beperkt grondgebied, goed en bloed veil heeft, en alzoo aanspraak mag maken op de achting der natien en de eerbiediging harer regten door Koningen en Vorsten.

De kommissie uit deze Kamer, die een gedeelte heeft uitgemaakt van de bezending der staten-generaal, welke het antwoord aan Z. M. heeft overgebragt, doet bij monde van den heer *Dyckmeester* het volgende verslag:

»EDELMOGENDE HEEREN!

»Uwe kommissie, benoemd om op de gewigtige aan U Edel Mogenden gedane mededeelingen een adres aan den Koning aan te bieden, heeft de eer te rapporteren:

»Dat zij, vereenigd met de kommissie uit de eerste Kamer, zich heden in staatsie naar het paleis des Konings heeft begeven, en met de gebruikelijke plegtigheid is ontvangen.

»Dat Z. M. het adres aan hoogstdenzelven door den president der eerste Kamer, als hoofd der vereenigde kommissie, voorgelezen en aangeboden vriendelijk heeft geantwoord:

»Dat Z. M. met welgevallen en als een blijk der bestaande »eenstemmigheid tusschen koning en volk, dankbaar het adres »van wege de staten-generaal aan hem aangeboden, aannam.

»Dat Z. M. van deze gelegenheid gaarne gebruik maakte, om »aan de natie zijne erkentelijkheid te betuigen voor de opofferingen van allerlei aard, welke die natie ten behoeve van het »vaderland gedaan had, en welker juiste voorstelling in het »adres, Z. M. niet hoefde te herhalen.

»Dat Z. M. echter tot zijn leedwezen hierbij moest voegen, »dat de berigten der laatste dagen en oogenblikken van dien »aard waren, dat de uitzigten op eene spoedige en behoorlijke »schikking, welke hij in vroegere mededeelingen gemeend had »te kunnen geven, zich scheen meer te hebben verwijderd, »en de natie alzoo zou kunnen geroepen worden tot »nieuwe opofferingen voor het behoud der onafhankelijkheid van »het vaderland, op welke opofferingen hij rekende met de hem »gebleken gezindheid der natie en van de staten-generaal."

De voorzitter herinnert, dat de kamer nopens dit verslag nog geen besluit kan nemen, doch zegt, intusschen zorg te zullen dragen, dat hetzelve, gelijk mede het adres, wordt gedrukt en aan de leden toegezonden.

Daarna wordt de vergadering gescheiden.

'SHERTOGENBOSCH, 9 Februarij.

Van de vijf scheveningsche pinken, welke zich naar Texel hadden begeven, om zuiderzeeschen haring te halen, zijn vrijdag voor den storm twee terug gekomen, doch een derde is in den avond van dien dag op eene zandbank blijven vastzitten. Terstond heeft men al het mogelijke aangewend, om de manschappen met eene lijn door de branding te slepen, doch de eerste die zich daaraan waagde, is met den fellen stroom weggespoeld. Omstreeks tien ure is het nogthans gelukt den stuurman *C. Kous* en de matrozen *Jan Verhey* en *Frans Roo*, ofschoon afgemat en bijna levenloos, te redden. De matrozen *Arie Spaans* jr. *Jan Kous* en een jongen, *Albert Verhey* genaamd, zijn van boord geslagen. De pink behoort aan den reeder *P. Varkevisser*, en staat, zwaar geladen, geheel onder water op de zandbank. De verdronkene manschappen laten ongelukkige weduwen na. De reddingboot heeft bij dit ongeval niet kunnen werken, uit hoofde van den wind en den hevigen stroom.

— In den nacht van den 1 op den 2 februarij is er te Maastricht een vrij zware brand in de garnizoens-bakkerij geweest, welke aan onvoorzigtigheid schijnt te kunnen worden toegeschreven, en bij welks blussing zoo wel de ingezetenen als de soldaten der bezetting zich hebben onderscheiden.

— Men meldt uit Luik, den 4 februarij.

Heden morgen werd door het gelui der klokken en het lossen van het geschut verkondigd, dat LODEWYK KAREL VAN ORLEANS, HERTOG VAN NEMOURS, tot KONING der BELGEN verkozen is.

— Uit den *Londenschen Courier* van den 1 februarij blijkt dat men reeds toen aldaar de verkiezing van den hertog van Nemours bijna als zeker beschouwde. De fransche zaakgelastigde *Bresson* was, volgens dit dagblad, den 26 januarij in groote haast uit Brussel te Parijs aangekomen, had aldaar slechts twee uren vertoefd, en was toen dadelijk naar Brussel teruggekeerd. Gedurende dat korte tijdsverloop had deze zaakgelastigde een mondgesprek met den minister *Sebastiani* gehouden, waarin men meende te weten, dat deze verklaard had dat koning *Lodewijk Filips*, liever dan den hertog van Leuchtenberg benoemd te zien, aan zijnen zoon den hertog van Nemours, verlof zoude geven om de kroon van Belgie, indien deze hem opgedragen werd, aan te nemen. De *Londensche Courier* meent, dat zulk een antwoord de schaal te Brussel ontwijfelbaar naar den hertog van Nemours zoude doen overslaan. »Wat Rusland, Oostenrijk en Pruissen," gaat het Engelsche dagblad voort, »van de verkiezing van dezen vorst, indien zij werkelijk plaats heeft, zullen zeggen is ons onbekend, maar wij zijn genoegzaam zeker, dat onze regering van het beginsel van niet tusschenkomst, waaraan zij tot nu toe getrouw is gebleven, niet af zal wijken. Willen andere mogendheden eenen oorlog over deze zaak voeren, het zij zoo; maar wij zullen een buitengewoon gedrag niet zijn, hoe zeer wij het, ... de belgen ... ...

— Op woensdag den 26 januarij moet de lord Mayor te Londen een groot diner gegeven hebben, waarop de prins *Talleyrand* de eenige genoodigde vreemdeling was. De lord *Mayor* dronk zijne gezondheid, daarbij Frankrijk en Engeland geluk wenschende met het afleggen van hunnen alouden haat. Prins *Talleyrand* heeft het volgende geantwoord, welk antwoord met luidruchtige toejuichingen ontvangen is geworden:

»Mijne heeren, ik heb de eer op de eendragt te drinken »van twee groote volken, welke behooren en volgens hetzelfde grondbeginsel geregeerd wordende, het zeldzaam geluk »hebben van Europa het schoonste aan te bieden van eene »vrijheid, die door de wet beschermd en gewaarborgd wordt, »door de volksgezindheid hunner Souvereinen. Welke al de »voordeelen des vredes kennen en alle hunne pogingen vereenigen om dien te behouden."

LETTERKUNDIGE AANKONDIGINGEN.

PRIJZEN DER GRANEN.

EINDHOVEN, 8 FEBRUARIJ.

Tarwe,	*het nederlandsch mud,*	ƒ 00 à 0.00.
Rogge,		7.70 à 0.00.
Boekweit,		7.10 à 0.00.
Haver,		3.00 à 0.00.
Het nederlandsch pond boter.		0.70 à 0.66.
De vier nederlandsche ponden roggebrood 39 cents.		

PRIJZEN der EFFECTEN te *Amsterdam* den 6 februarij.

Recepissen 1830, 78¼; Werkelijke schuld, 42; Kansbilletten, 16⅞; Schatk. bill. 96⅛; Amortisatie Bons, 69; dito dito, 55. Frankrijk, inschrijv., 60⅞. Rusland, inschrijv., 56⅛. Spanje admin. te Amsterdam, 43; Admin. Napels 61¼. *Van den 7.* — Werk. schuld 38⅞ à 41¼. — Recep. geblev. 73¼.

Te 's BOSCH, bij de Gebroeders LANGENHUYSEN, Drukkers en Uitgevers, Apostelstraat, H. n°. 29.